

عنوان مقاله:

محیط رسوبی، دیاژنز و ژئوشیمی سازند پروده (ژوراسیک میانی) در برش کمرمهدی (جنوب غرب طبس)

محل انتشار:

دوفصلنامه رخساره های رسوبی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مریم زرین - دانشگاه بیرجند

غلامرضا میراب شبستری - دانشگاه بیرجند

احمدرضا خزاعی - دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

سازند پروده، اولین واحد سنگی از دومین چرخه رسوبی نهشته‌های ژوراسیک ایران مرکزی است که پس از یک ایست رسوبی برجای گذاشته شده است. توالی سازند پروده در برش کمرمهدی، با ضخامت 8/105 متر، شامل سنگ‌های کربناتی متوسط لایه تا لامینه‌ای خاکستری رنگ، لایه‌های سیلت‌سنگی خاکستری تا سبزخاکستری و ماسه‌سنگ‌های خاکستری تا قهوه‌ای روشن می‌باشد که به صورت هم‌شیب و پیوسته بر روی لایه ماسه‌سنگی - زغالی منسوب به سازند هجدک و به صورت هم‌شیب در زیر واحد ماسه‌سنگی قرمز رنگی قرار گرفته است. در این پژوهش، نمونه‌های سنگی برداشت شده، بر اساس مطالعات صحرایی و آزمایشگاهی در 2 رخساره سنگی آواری و 8 ریزرخساره کربناته دسته‌بندی شده‌اند که در 4 کمربند رخساره‌ای ساحلی، لاگون، سد و دریای باز نهشته شده‌اند. مطابق با شواهد به دست آمده از مطالعه مقاطع نازک میکروسکوپی و تعیین ریزرخساره‌ها و مقایسه با الگوهای مشابه، محیط رسوبی نهشته‌های سازند پروده در برش کمرمهدی به شکل یک پلاتفرم کربناته از نوع فلات لبه‌دار در نظر گرفته شده است. همچنین براساس مطالعات میکروسکوپی مقاطع نازک، دیاژنز تدفینی و جوی بیشترین و دیاژنز دریایی کمترین میزان تأثیر را بر روی توالی مورد مطالعه داشته‌اند. بررسی‌های ژئوشیمیایی انجام شده بر روی نمونه‌های کربناته حاکی از آن است که ترکیب کانی‌شناسی اولیه این نهشته‌ها از نوع آراگونیتی و شرایط محیطی دیرینه این حوضه مشابه با محیط‌های حاره‌ای بوده است. به علاوه، سیستم ژئوشیمیایی حاکم بر محیط دیاژنتیکی نمونه‌های کربناته به حالت باز بوده است.

کلمات کلیدی:

سازند پروده، کمرمهدی، ژوراسیک میانی، محیط رسوبی، ژئوشیمی، دیاژنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141705>

